

09

ಅನುನಯದಿಂದ ಸ್ವ-ಸಿಹಿತಾರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುವುದು ಹೇಗೆ?

ಯಾವಿನಿ ಪಾಟಿಲ್

ಕಲಿಯುವುದು ಮಕ್ಕಳ ಹುಟ್ಟಿಗೂಣ ಮತ್ತು ಸಹಜ ಪ್ರವೃತ್ತಿ. ತಮ್ಮ ಪರಿಸರ, ಕುಟುಂಬ ಮತ್ತು ಜೀವಕಾರಿಂದ ಅವರು ದಿನನಿತ್ಯ ಏನನ್ನಾರೂ ಕಲಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಇರುತ್ತಾರೆ ಅವರ ಕಲಿಕೆ ಜ್ಞಾನಾಜ್ಞನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಒಡನಾಡಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಬೆರತು ಬಾಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಿರುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪಯಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಮನುವು ಆಗಾಗ ಹಟಪಾರಿತನ, ಜಗತ್ತಾಗಂಟಿನ ಮತ್ತು ಮೊಂಡುವರ್ತನೆ ತೋರುವುದು ಅಸಹಜವೇನಲ್ಲ.

ಇತರರಿಗೂ ಅವಕಾಶಮಾಡಿ ಕೊಡುವುದು, ಅವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚುವುದು, ಗೌರವಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅವರೊಡನೆ ಹಂಚಿ ಬಾಳುವುದು ಮುಂತಾದ ಸದ್ಯಾಗಳನ್ನು ಅವರು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಲಿಯಬೇಕು ಎಂಬುದು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ. ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ಮಕ್ಕಳು ಈ ಸದ್ಯಾಗಳನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಮ್ಯಾನ್‌ಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಹಾಗೂ ಅವರು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಗಳಿಯರ ಬಳಗವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೊಂದಿಗಿನ ನನ್ನ ಅನುಭವ ನನ್ನ ಈ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಸದಾ ಮ್ಯಾನ್‌ರೆಕಿಸಿದೆ. ತಮಗೆ ಹಿತಕರವಾದ ಗಳಿಯರ ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪರಿಖಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಕಲಿಯುವುದನ್ನು ನಾನು ಗಮನಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಶಾಲೆ ಎಂದ ಮೇಲೆ ವಿವಿಧ ಗುಂಪುಗಳ ನಡುವೆ ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಗುಂಪಿನೊಳಗೇ ವ್ಯೇರತ್ವಪ್ರಿಯತ್ವದಾದರೂ, ಇವು ಅವರ ಕಲಿಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಯಿಯನ್ನು ಬಾಧಿಸುವವು ತೀವ್ರವಾಗಿರುವುದಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಹಿತಮೆತ್ತರ ಒಡನಾಟದ ನಿಭಿರತ ವಾತಾವರಣವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು, ಇತರರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ಮಾನ್ಯತೆ ನೀಡಲು ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಕ್ರಮಗಳ ಸರ್-ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೊಂದಿಗಿನ ನನ್ನ ಅನುಭವದಿಂದ ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ವ್ಯಯೆಕೆ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಗುಂಪಿನೊಳಗೇ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖಾಂತರ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ ಹಾಗೂ ಗುಂಪು ಗುಂಪುಗಳ ನಡುವಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಇಡೀ ತರಗತಿಯೊಂದಿಗೆ ಚರ್ಚಿಸಿ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇದೇ ಪ್ರತ್ಯೇಯಿ ಎಂದಿನಂತೆ ಬಹಳ ಕಾಲ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿರ್ಕವಾದದ್ದು ಏನೂ ಆಗಲಾರದು ಎಂದು ನಂಬಿ ನಾನು ಮೋಸ ಹೋದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ನಾನು ಸುಳುಹುಗಳನ್ನು ನಿಲಾಕ್ಷಿಸಿದೆ.

ಎಂಟನೆಯ ತರಗತಿಯ ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೀಗೆಯೇ ಆಯಿತು. ಈ ತರಗತಿಯ ನನಗೆ ಹೋಸದಾಯದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಆರಂಭಿಕ ಅಡಚಣೆಗಳು ಬರಬಹುದೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು.

ತರಗತಿಯ ಮೊದಲ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಮತ್ತು ಮಾಡಬಾರದವುಗಳನ್ನು ಚರ್ಚೆಸುವುದು ನನ್ನ ಅಭಾಸ. ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದರ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೇ ತಯಾರಿಸಿದರು. ಇತರರಿಗೆ ಅಡಚಣೆ ಮಾಡದಿರುವುದು ಮತ್ತು ಅವಹೇಳನಕಾರಿಯಾದ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಅನೇಕರು ಪರಸ್ಪರ ದೃಷ್ಟಿವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ಮತ್ತು ಕಣ್ಣ ಹೊರಳಿಸಿ ಮೇಲುಗೊಳ್ಳು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ಪರಿಗೆಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು! ಆದರೆ ನಾನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹೋಸ ಶಿಕ್ಷಕರೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಹೋಸ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಮಯ ಬೇಕಾಗುವುದೆಂದು ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳವರೆಗೂ ಸಮಯ ನೀಡಿದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ ಪರಿಸರದಿಂದ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿತವಾಗುವಾಗ ಸಹಜವಾಗಿ ಅಳುಕು ಮತ್ತು ಚಡವಡಿಕೆಯಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಆಲೋಚಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಅನಂತರವೂ ತರಗತಿಯ ಒಂದು ಹದಕ್ಕೆ ಬರದಿದ್ದಾಗ ಸಮಸ್ಯೆ ಏನೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ನಾನು ತರಗತಿಯನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ನಾನು ಕಂಡುಕೊಂಡ ವಿಷಯವು ನನ್ನನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಚಂಡೆಗೊಂಡು ಮಾಡಿತ್ತು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಒಂದು ವರ್ಗವೇ ಬಹಳ ಸ್ತಬ್ಧವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಇದೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೇ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಿಂತ ಚುರುಕಾಗಿದ್ದವರಾಗಿದ್ದು ಯಾಕೋ ಬರುಬರುತ್ತಾ ಹೊನಿಗಳಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಭಾಗವಟಿಸುವುದಿರಲ್ಲ, ಬಾಯಿತೆರೆಯಲೂ ಇವರು ಹೆದರುವಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ತಾವಾಯಿತು ತಮ್ಮ ಪಾಡಾಯಿತು ಎಂದು ಇರಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಇತರರು ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅನಿಸಿಕೆಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬಾಗ ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯೇಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸುವಾಗ ಕಟುವಾದ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಮುದುಗರ ಒಂದು ಗುಂಪು ಆ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತು.

ಯಾರೋ ಕೆಲವರನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿಬ್ಬುಕೊಂಡು ಅವರು ಟೀಕೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಟೀಕೆ ಯಾರನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ತರಗತಿಯಲ್ಲಿನ ಕೆಲವರು ಅವರ ಮೇಲೆ ತಿರಿಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು ಕೊಡ.

ಅದರಿಂದ ಕೇವಲ ವೃಧಾ ವಾಗ್ಯಾದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿತ್ತು. ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಚಚ್ಚೆಸುತ್ತಿದ್ದ ವಿಷಯವೇ ಹಳಿತಪ್ಪಿ ಹೋಗುವಂತಾಗಿತ್ತು. ಈ ಅನಾವಶ್ಯಕ ಚಚ್ಚೆಯಿಂದಾಗಿ ತರಗತಿಯ ಅತ್ಯಂತ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಸಮಯವೂ ವ್ಯಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಕರೆದು ಮಾತನಾಡುವುದರಿಂದ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿರಲ್ಲಿ ಏಕೆಂದರೆ ತಮ್ಮೇ ವರ್ತನೆಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಗಮನವನ್ನು ಅವರು ಅನಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ನಿಲ್ದಾಸಿಸಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಅವರ ವಸ್ತುತ್ಯಯ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

వినాగుత్తిడే ఎంబుదర బగ్గె నాను గంభీరవాగి పయాఫలోకచేయన్న మాడలు పూరంభిసిడే. పరిశ్రమ నన్న కే మీరి హోగుత్తిడే ఎందు అనిసితు. ఈ విద్యార్థిగాళేనూ చిట్టయ రేస్కిట్తు ఆనందిసువంతహ శురుంగాగిరలిల్ల. ఆదరే అవరు ఓఇసిదాగ ఇతరిగిఁ లంటాగువ ముచుగారవన్న ఆనందిసువంతహవరాగిద్దరు. ఆవరేను మాడుత్తిద్దరో అదర మేలే అవరిగే నియంత్రణావిల్లవెంబంత కాణుతేచ్చ.

ಅದ್ವಯವಶಾತ್ ನಮಗೆ ಶಿಕ್ಷಕ ತರಬೇತಿ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಲ್ಲ ಓವೋರವರ “ಸೋಲೇ ಗೆಲುವಿನ ಸೋಪಾನ ಆಗಿರುವುದಾದರೆ” (‘What if the Secret to Success is Failure’) ಎಂಬ ಲೇಖನವನ್ನು ಚಕ್ಕೆ ಮಾಡಲು ನೀಡಲಾಯಿತು. ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯೈ ನಡತೆಯೂ ಪ್ರಮುಖವಾದದ್ದು ಎಂದು ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿರುವುದಲ್ಲದೇ ಮರುಪು. ಸ್ವೇರ್ಯ, ಆತ್ಮ ನಿಗ್ರಹ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ, ಕೃತಜ್ಞತೆ, ಆಶಾವಾದ ಮತ್ತು ಕುಶಾಹಲ ಇವು ದೀರ್ಘಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲು ಸಹಾಯಕ ಎಂದೂ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಏನನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆಯೇ ಅದು ನನ್ನ ಎಂಟನೆಯ ತರಗತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ತವಾಗಿರುವಂತೆ ಕಂಡು ಬಂತು. ಇದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಆದ್ಯತೆ ಇದ್ದದ್ದು ಸ್ವಾಯಂತ್ರ್ಯಿಕ್.

స్వాన్యంత్రణద బగ్గె మాతనాదువుదు విద్యార్థిగళ మేలే
యావుదే పరిణామవన్ను బీరువుదిల్ల ఎంబుదు ననగే
తిలిదిత్త స్వాన్యంత్రణక్కె బగ్గె హేళిదోడనేయే అవరిగే
నిరాసక్కి లంటాగుత్తదే. స్వయం నియంత్రణద బగ్గె ఆవరే
మాతనాదువంతప చటువటిక్కయల్లి విద్యార్థిగళను

ತೋಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಮನುಸ್ಕರ ವರದಿಯನ್ನು ವಿನಿಮಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೊಬ್ಬ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡೆಯಲ್ಲಿನ ಸದ್ಯ ಸಿಟ್ಟುಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಪಾತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದು. ನಾನು ಈ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅವಳು(ಪಾತ್ರ) ತಾನು ಕೋಪಗೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಮರ್ಥ ಸಿಹೊಳ್ಳುವೆಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಅವಳಿಗೆ ಸಿಟ್ಟುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕಿದೆ ಎಂದು ಅನಿಸಿದರೆ ಇನ್ನಿತರಿಗೆ ಅವಳು ತನ್ನ ಭಾವನೆಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎನಿಸಿತು. ಜಚ್ಚೆಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಾರಣವೇನು, ಸಿಟ್ಟನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಸನ್ನಿಹಿತ ಯಾವ ರೀತಿ ಇರುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ಪ್ರತಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೂ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ನೀಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಹೆಚ್ಚಿನವರಿಗೆ ತಾವು ತಮ್ಮ ಸಿಟ್ಟನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವ ಕಾರಣವೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ತಮ್ಮ ಸಿಗೆಗೆ ಸಂಪರ್ಕವಾಗಿ ಇತರರ ತಪ್ಪೇ ಕಾರಣ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರು.

ನಾನು ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಏನಪ್ಪು ಏನೋ ಅಂದುಕೊಳ್ಳತ್ತಲೇ ತರಗತಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೆ. ಪ್ರತಿ ಗುಂಪೂ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಚಚ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದೆ. ನಾನು ತರಗತಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಎಲ್ಲರೂ ಒಕ್ಕೊಳ್ಳಲಿನಿಂದ “ಅಕ್ಕು ಇವತ್ತು ಹಾತ ಬೇಡ ಫೀಸ್ ನೆನ್ನೆ ಮಾಡಿದುದರ ಬಗ್ಗೆ ಚಚ್ಚೆಸೋಣ” ಎಂದು ಕೂಗಿದರು. ಚಚ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ವಿಚಾರಗಳಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ವ್ಯಧಿವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದಿತು. ಇದು ಇಡೀ ತರಗತಿಯ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬೀರಿಸುವ ವಂತೆ ಕಂಡುಬಂದಿತಲ್ಲದೇ ಏಂಜೆಷನಾಗಿ ಭೇಡನೆಗೆ ಒಳಗಾದವರ ಮೇಲೆ ಇದು ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬೀರಿತ್ತು. ಭೇಡನೆಗೆ ಆಕ್ರೋಶದಿಂದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತಿದ್ದವರು ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಚುಚ್ಚಿ ಸಂಕೋಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು ನಿರ್ಬಾಕ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೌನವಾಗಿ ಸಹಿಸುತ್ತಿದ್ದವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸುದ್ದಿಗೆ ಬರಬಾರದೆಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಕಂಡುಕೊಂಡ ಬಂದ ಉತ್ತಮ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ತೊಂದರೆ

ಆದರೆ ಏಂಜೆಷನಾಗಿ ತರಗತಿ ನಡೆಯುವಾಗ ತೊಂದರೆಯಾದರೆ ತಮ್ಮ ಅಸಂಕೋಷವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಕುಚ್ಚೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಇವರಿಂದ ದೂರ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ವಾದಕ್ಕಿಳಿಯದೆ, ಚಂಚಲಗೊಳ್ಳಿದುವಂತೆ ಸ್ವಯಂ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇತರರಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಂದರೆಗೇಡು ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶವನ್ನೂ ವಂಚಿಸಿದರು.

ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹಾರವಾಯಿತೇ? ಇಲ್ಲ, ಮತ್ತು, ಎಂದಿಗೂ ಮತ್ತು, ಅದೂ ಇದೂ ನ್ಯಾನೆಗಳಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಇಡೀ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಕೆಲವರಿಗಂತೂ ತಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಇದೆ ಎಂದು ಅರಿವಾಗಿಸಲು ಸಹಾಯಮಾಡಿತು.

ನನಗೆ ನಿಡಿದ್ದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಭವಗಳಾಗಿ ನಾನು ಕನಾಂಟಕದ ತುಮಕೂರಿನ ಚಿವಿವಸ್ ಶಾಲೆಗೆ ಅಭಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಯಾಮಿನಿ ರಾಜೀವ್ (ಎಂಕಾಂ.ಎಂಫಿಲ್.ಬಿಎಡ್) ಅವರು 30 ವರ್ಷಗಳ ಬೇಳಧನಾ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸೇವೆಯನ್ನು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕೊನೆಯ ಶಾಲೆ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥಿಂಥ ಖಾಣಾ ಬೇಳಧನೆ ಮತ್ತು ಇಂಥಿಂಥ ಹಾಗು ತೆಲುಗು ಸಾಹಿತ್ಯಗಳನ್ನು ಓದುಪುಡು ಇವರ ಆಸ್ತಕ್ತ ವಿಷಯಗಳು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಇವರು ವಿಶ್ವಾಸಿತ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಹಾಗು ತಮ್ಮ ಬಿಂಬಿನ ಸಮಯವನ್ನು ಹವಣಿಯಿಂದ ಬಿಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರನ್ನು [reddyirm@gmail.com](mailto:redyirm@gmail.com) ನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ yaminimohanreddy@gmail.com ನಲ್ಲಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಬಹುದು.